

TW-nytt

Conservare - Illuminare - Inspire

Red.: Jan Erik Johansen
Erik Røhrt Sundby

LOGE NR. 22 THOMAS WILDEY

Januar 1979.

Redaksjonen presenterer herved sitt første nummer i 1979, og ønsker samtlige brødre

G O D T N Y T T A R

Vi håper det nye år virkelig skal bli et godt år for oss alle og at vi må nå de mål vi har satt oss i vårt daglige virke og i vårt arbeid for vår losje.

La oss ved regelmessig fremmøte styrke vårt broderskap og all virksamhet som er knyttet til dette.

---oo0oo---

A PROPOS FREMMØTE.

Vi siterer følgende som sto å lese i avisen til Loge Nr. 1 NORVEGIA 10. januar 1925 :

"Fremmøtet i logen er fremdeles ofte temmelig dårlig. Hva er grunnen? Og hva kan gjøres? Hva de nye brødrene angår tror jeg de foranstaltninger logen har truffet vil vise seg heldige og de vil bidra til å knytte disse unge brødre fastere til logen enn forholdet har vært med de eldre. Men hva skal der gjøres ovenfor de eldre?

Nå vil det formodentlig i enhver loge alltid være en viss prosent av dens medlemmer som ikke føler seg synderlig sterkt grep av Odd Fellow tanken og som mer eller mindre vil gli vekk fra logen. Men denne forklaring er ikke tilstrekkelig til å begrunne det lave prosenttall i Norvegia's fremmøte. Regner vi med 150 medl. og at fremmøteporsenten bør være 60, skulle

det normale gjennomsnittlige fremmøte være 90. Nå er gjennomsnittet 30 eller m.a.o. kun 20%. Er det mulig at denne lave prosent er et reelt uttrykk for interessen? Jeg tror det ikke. Man må søke forklaringen et annet sted. En forklaring er vanen. Venner man seg først til å utebli, er det vanskelig å begynne igjen. Å bryte denne vane bør logen nå forsøke på. Jeg er forvissset om at en rakke brødre vil kunne vinnes tilbake - og jeg tror man skal legge litt arbeide i å forsøke på det. På et par av de gamle tilbake hver fredag! Fortell dem og vis dem hvor smukt arbeidet går og hvorledes samværet er etterpå. Men jeg tror ikke man skal stanse hermed. Jeg undrer på om der ikke i denne tid sitter mere enn en bror hjemme - ikke p.g.a. lunkenhet og ikke på grunn av vanmessighet. Vi lever kanskje i den vanskeligste tid som noe slektledd har hatt. Bekymringer og ubehageligheter hører til dagens orden. Og heller ikke vi Odd Fellows har vel ungått trykket. Kanskje sitter der en hjemme fordi han ikke har råd til å spise vår dyre mat. Til ham vil vel idealisten si at det er logemøtet som er det vesentlige. Han kan jo gå rett hjem ettermøtet. Men det som i teori er idealitet, det blir i praksis så lett litt hjerteløst. Og vi Odd Fellows har en viss tilbøyelighet til å glemme at vi er mennesker. En ting er hvorledes mennesker bør tenke og handle. Det kan vi strekke oss henimot. En annen ting er hvorledes mennesker virkelig tenker og handler.

Dette må vi regne med. Nå, - denne lange tankos korte meninger!
Kjänner du en bror som du tror blir borte fordi han kvier seg for utlegget så inviter ham med som din gjest. Du kjänner sikkert en! Verre er det med dem som livets motgang har gjort slitne og trette. Nettopp før den skulle jo logemøtet være "hvile for trette sinn fra dagens gjerning!" Men jeg undres på om ikke dette trelte sinn ofte er grunnen til at de ikke kommer. I del hele møner jeg logen litt for lett og for fort slipper taket i sine medlemmer. Betales ikke kontingensten blir brødrerne snart ikke godstående, og før vi vet ordet av det er han passiv - i både bokstavelig og overført betydning. Jo visst skriver kass. til ham! Det er ikke noe å si på formene. Men vi undersøker aldri hvorfor han ikke betaler sin kontogent eller hvorfor han ikke kommer. Kanskje har han større grunn til å være skuffet over oss enn vi over ham! Kanskje har han funnet mørke der han ventet lys - og tretthet når han håpet å finne hvile. Kanskje trenger han en venn og fører! Men dette kan da ikke være logen likegyldig!

- Den må finne sine brødre!
- Den må vinne deres fortrolighet.
- Den må vinne dem tilbake!

Det er et vanskelig arbeide. Et arbeide som krever forståelse og takt. Men heller ikke en loge lever nå bare av ord alene!"

REFLEKSJONER:

På hjemvei fra Enkenemdas vellykkede og givende arrangement 21.november i vår loge, gikk jeg i dype tanker, og blandt annet dvelte jeg ved det vel kjente diktet av Edwin Osgood Grover, som jeg gjerne vil dele med mine logebrødre:

This world would be a lonely place.
If only I were in it.
I think I'd like to live therein
for almost half a minute!

And that is why God gave me friends,
For fair and stormy weather.
So we could be our whole lives through,
Good fellows here together.

Then let us laugh and pledge our faith,
'Till death our names shall call and close the book of Fellowship
For you and me - and all

Vennlig hilsen og takk for godt loge Brothership.

Daniel Moody

NYE BRØDRER I VÅR LOSJE.

(etter at medlemsfortegnelsen 78-79 utkom)

JAN ARNESEN
JAN WILLY ERIKSEN
EIVIND HOLST JOHANNESSEN
FRED J. LARSEN
DAG TORKILDSEN

Fra bror Per Helland har redaksjonen mottatt følgende forslag:

PRESENTASJON.

De fleste medlemmer har sikkert samme erfaring som jeg, nemlig at vi finner flere og flere gode og positive egenskaper hos et nytt medlem etterhvert som vi lærer det å kjenne.

Dette får meg til å tenke i retning av at nye medlemmer burde ganske detaljert bli presentert i T.W possten med de opplysninger som vi før eller senere fåretter samkvem med vedkommende. F.eks. Bransje, arbeidsområde, familieforhold, hobby, spilles noe instrument, eventuelle erfaringer som amatør-skuespiller etc.

ANEDENS INTERVJU.

Personlig følger jeg opp tanken med å spørre om det ikke vil være interessant for både eldre og yngre medlemmer å få en presentasjon av et av de eldste medlemmer i form av intervju.

Dette gjerne med en tegning, helst i karikatur hvis mulig. Kanskje vi har en eller annen "småkunstner" i blandt oss?

Vil redaksjonen følge opp tanken?

Vi takker for det gode forslaget og lover å følge opp tanken.

I mellomtiden vil bladets spalter være åpne for kommentarer, såvel positive som negative,

det kunne være interessant å høre andres mening om det etter vår mening gode forslag.

Red.

BROR LARSENS TAKKETALE VED INNVIELESEN PÅ VÅR ÅRSAG.

Grunnet mitt arbeids karakter har jeg gjennom tidene nådd mange mål. Jeg tenker da mest på karriere-juget, men det viser seg alltid at det som engang ble betraktet som et stort mål i livet, virker betydelig innskrumpet, og får mere karakter av å være et trinn på livets stige når det endelig er nådd.

Slik er det ikke i dag, et solid mål er nådd, en drøm fra mine guttedager er innfridd. Det er ikke karriere- eller statusproget, da jeg selv har hatt svært liten innflytelse over det store som idag har hundt meg.

Et mål er nådd, et mål i livet, for livet, med livet, og jeg vil derfor rette min dypeste og ærbødigste takk til de av mine brødre som har vist meg den tillit at dette i dag var mulig. -HJERTELIG TAKK- Ikke vet jeg hva som «jør» meg fortjent til slik en ære, jeg er helt overvoldet. Spesielt overvoldet etter dagens høytideligheter, og har derfor vanskelig for å finne flere ord.

En stor glede bør man ikke være alene om, og det er jeg da heller ikke. Bror Torkildsen her er i samme situasjon, og på hans og egne vegne vil jeg utbringe en skål for vår losje som uttrykk for vår glede og takknemlighet.